29/12/2019

Αρχιμ. Μάρκελλος Καμπάνης: Η ταπείνωση και η συντριβή, γεννούν την ισορροπία

/ Ενορίες

Η ισορροπία γεννά την χαρά. Να γιατί μπορούμε να είμαστε χαρούμενοι και στις πιο δύσκολες και στερημένες, ιστορικά, στιγμές της ζωής μας.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 28 Δεκεμβρίου, παραμονή της Κυριακής μετά την Χριστού Γέννησιν και επί τη μνήμη του αγίου Ιωσήφ του μνήστορος και του οσίου Μαρκέλλου, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης Μάρκελλος Καμπάνης, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Ο π. Μάρκελλος, με αφορμή τις εορτές των Χριστουγέννων, της Περιτομής του Κυρίου και των Θεοφανίων, έκανε μνεία στον κύκλο των μυστηρίων της ζωής του Χριστού, που μας συνοδεύει πάντα στη ζωή μας.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στους αγίους της ημέρας, τονίζοντας ότι η μνήμη των αγίων που επιτελεί καθημερινά η Εκκλησία, έχει σκοπό να εκτυπωθεί η παρουσία του Χριστού, το πρόσωπο Του, το όνομα Του, στη ζωή μας, όπως έγινε και στην δική τους ζωή.

«Οι Απόστολοι, «εν τω ονόματι Ιησού Χριστού» έκαναν την διδασκαλία και την θεραπεία. Πάντοτε το όνομα Του μελετούσαν, δεν γινόταν τίποτα χωρίς την μελέτη αυτού του ονόματος.

Ο όσιος Μάρκελλος, που εορτάζει σήμερα, αυτό που άφησε στην ζωή του, ήταν η ενέργεια και η εσωτερικότητα που είχε, και η αγάπη του να δημιουργήσει μονές των Ακοιμήτων ανά την οικουμένη.»

Μιλώντας ειδικά για τις μονές των Ακοιμήτων, εξήγησε ότι ήταν μονές κοντά στις πόλεις, που λειτουργούσαν συνεχώς, όλο το εικοσιτετράωρο. Ήταν χωρισμένες σε τρία οκτάωρα ή τέσσερα εξάωρα, με ακολουθίες που η απόληξη τους ήταν η θεία Λειτουργία.

Με αφορμή την αδιάλειπτη προσευχή των μονών αυτών, ο π. Μάρκελλος διάβασε στη συνέχεια κάποια αποσπάσματα από κείμενα του οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω, σχετικά με την προσευχή.

Έτσι, όπως έγραφε ο όσιος, μεταξύ άλλων:

«Στη θεία Λειτουργία για αν έρθει η χάρις του Θεού, πρέπει ο άνθρωπος να έχει συγκέντρωση, ειρήνη και να μην σκέπτεται τίποτε.

Να καλλιεργεί ο άνθρωπος την «ευχή» και θα έρθει καιρός που η καρδιά του θα σκιρτά από χαρά, όπως όταν πρόκειται να δει ένα πολυαγαπημένο του πρόσωπο.

Η «ευχή», είναι η βάση της τελειότητος. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος καθαρμού και αγιασμού, από τη νοερά προσευχή. Αυτή γέμισε τον παράδεισο από αγίους ανθρώπους.

Όταν καλλιεργεί ο άνθρωπος την «ευχή», δεν θα τον πειράζουν οι άνεμοι του πειρασμού. Εξασθενεί η δύναμη τους, δεν μπορεί να του κάνει τίποτα ο πονηρός.

Η προσευχή συνοδευόμενη με την προσοχή, αποτελούν τα δύο φτερούγες της ψυχής.»

Αυτό είναι το βίωμα ενός ανθρώπου που προσεύχεται, συμπλήρωσε ο π. Μάρκελλος. Ενός ανθρώπου που αγαπά και καλλιεργεί την ταπείνωση.

Η ταπείνωση και η συντριβή, γεννούν την ισορροπία. Η ισορροπία γεννά την χαρά. Να γιατί μπορούμε να είμαστε χαρούμενοι και στις πιο δύσκολες, στερημένες, ιστορικά, στιγμές της ζωής μας.